

fælde, hvor der måtte være behov derfor — og hvor hjælp hidtil ikke er ydet af særforsorgen eller i henhold til revalideringsloven — kan ydes fornøden støtte til særlige udgifter ved handicappede børns ophold i hjemmet. Spørgsmålet har været nærmere drøftet i et samråd med socialministeren, og man har herved mærket sig de af ministeren givne oplysninger om, at der i disse år sker en stadig udvidelse af særforsorgens muligheder for at yde støtte til handicappede børn i hjemmet, både i form af hjemmevejledning og pædagogisk eller anden særlig indsats og i form af økonomisk støtte, ligesom der i henhold til revalideringsloven kan ydes støtte, når børn eller unge med ophold i hjemmet undergives erhvervsmæssig revalidering.

Flertallet skal imidlertid henstille til socialministeren, at det nærmere overvejes, i hvilket omfang hjælpemulighederne yderligere bør udvides og koordineres, og hvorledes der kan skabes øget kendskab til bestående hjælpemuligheder, herunder specielt i de mindre kommuner.

Udvalget har drøftet spørgsmålet om ønskeligheden af, at der iværksættes en efterundersøgelse af et antal revalideringstilfælde, f. eks. 4-5 år efter revalideringssagens afslutning. Formålet hermed skulle være at opnå et bedre erfaringsgrundlag med hensyn til revalideringsforanstaltningernes resultater på lidt længere sigt. Man har i samråd med socialministeren drøftet muligheden af at gennemføre en sådan nærmere undersøgelse på grundlag af en kontakt med et større antal (ca. 2.000) repræsentativt udvalgte tidligere revaliderende over hele landet, men er vejet tilbage herfor på grund af de hermed forbundne ikke ubetydelige omkostninger. Man må dog anse det for ønskeligt, at der inden for et par revalideringscentres områder søges indhentet oplysninger og foretages registrering om efterforløbet af et antal revalideringstilfælde. . . .

Socialministeren har stillet nedenstående ændringsforslag nr. 1-3, om hvis indhold og nærmere begrundelse henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et flertal (udvalget med undtagelse af det konservative folkepartis medlemmer) indstiller herefter lovforslaget til vedtagelse med de af socialministeren foreslåede ændringer.

Et mindretal (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) nærer ængstelse for, at den foreslåede opbygning af administrationen af revalideringsarbejdet i det lange løb vil betyde en forøgelse af statsadministrationens indseende med enkeltheder inden for revalideringen.

Da revalideringsloven blev gennemført, byggede den på tanken om decentralisering, således at de flest mulige afgørelser kunne træffes på det lokale plan, og revalideringscheferne har da også i den som bilag 1 optrykte skrivelse af 3. februar 1965 givet udtryk for den opfattelse, at det både er betænkeligt og unødvendigt at oprette et direktorat.